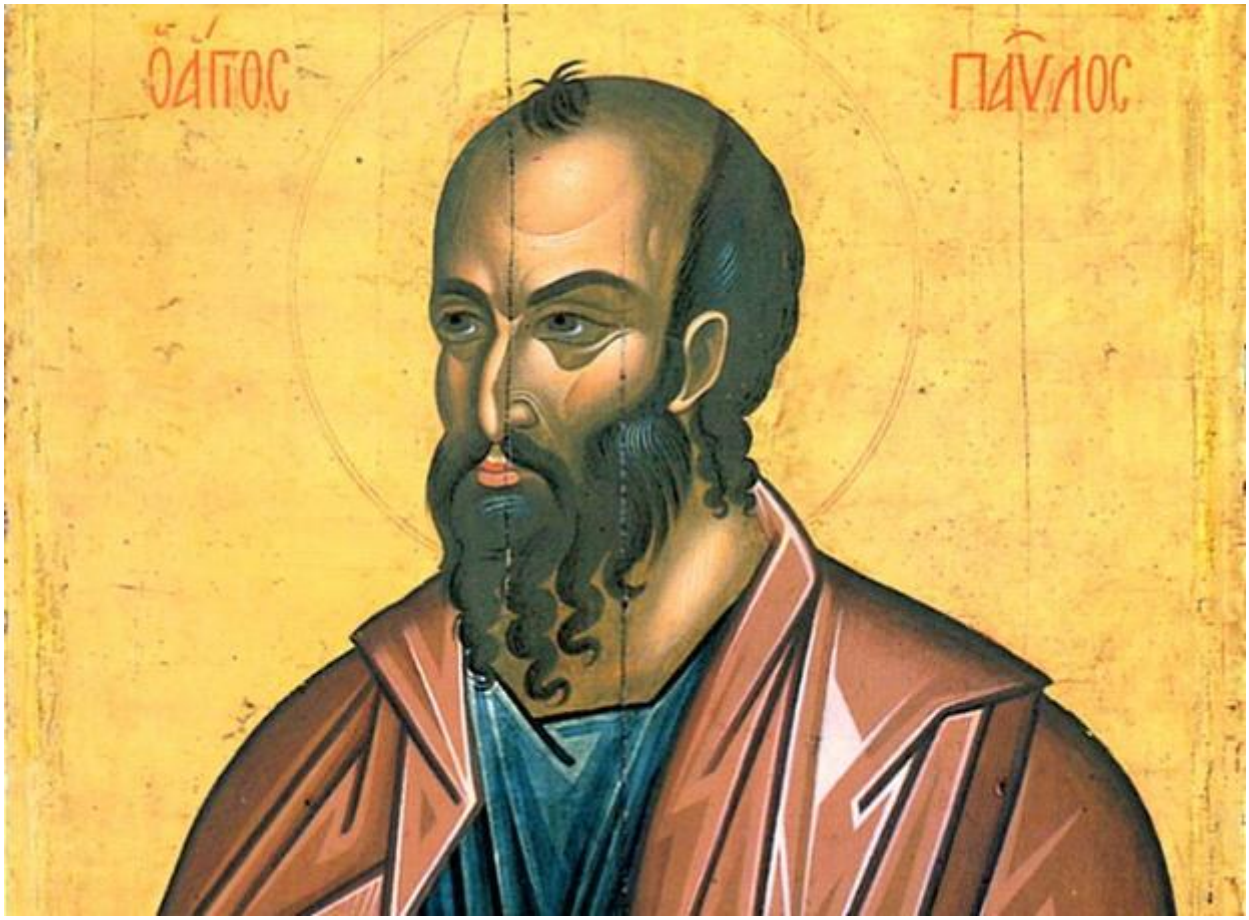
27/09/2026

Το Αποστολικό Ανάγνωσμα της Κυριακής ΙΖ΄ Επιστολών

/ Ορθόδοξες Προβολές

Το Αποστολικό Ανάγνωσμα της Κυριακής 27 Σεπτεμβρίου 2026, Κυριακή ΙΖ΄ Επιστολών (Β΄ Κορ. ς΄ 16 – ζ΄1)

Ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐ-στε ναὸς Θε-οῦ ζῶντος, κα---θὼς εἶπεν ὁ Θεὸς ὅτι ἐνοι-κήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω, καὶ ἔ-σομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι λαός. διὸ ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀ-φορίσθητε, λέγει Κύριος, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἅπτεσθε, κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς, καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, λέγει Κύριος παν-τοκράτωρ. Ταύτας οὖν ἔχον-τες τὰς ἐπαγγε-λίας, ἀγαπητοί, καθα-ρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐ-πιτελοῦντες ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.

ΣΚΕΨΕΙΣ – ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ – ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ

1. Ναὸς τοῦ ζωντανοῦ Θεοῦ

Στὴ σημερινὴ ἀποστολικὴ περικοπὴ τῆς θείας Λειτουργίας ὁ θεοφώτιστος ἀπόστολος Παῦλος ἐφιστᾶ τὴν προσοχὴ τῶν πιστῶν τῆς Κορίνθου στὸ νὰ μείνουν ἀνεπηρέαστοι ἀπὸ τὴν εἰδωλολατρία, ποὺ ἦταν διαδεδομένη τὴν ἐποχὴ ἐκείνη στὴν Κόρινθο. Ὅπως δὲν μπορεῖ νὰ συνυπάρχει στὸν ἴδιο τόπο ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ μὲ τὰ εἴδωλα, ἔτσι κι ἐκεῖνοι ποὺ πιστεύουν στὸν Θεό, δὲν πρέπει νὰ λατρεύουν τὰ εἴδωλα. «Ὑμεῖς γὰρ ναὸς Θεοῦ ἐστε ζῶντος», τοὺς γράφει, ἐπαναλαμβάνοντας τὸν λόγο αὐτὸ ποὺ εἶχε πεῖ αἰῶνες πρὶν ὁ προφήτης Ἡσαΐας. Ἐσεῖς εἶσθε ναὸς τοῦ ζωντανοῦ Θεοῦ.
Ὁ κάθε πιστός, ὁ καθένας ἀπὸ ἐμᾶς εἶναι ἕνας ἔμψυχος ναὸς τοῦ ζωντανοῦ Θεοῦ. Ἀξιωνόμαστε νὰ φιλοξενοῦμε μέσα μας τὸν «ἀχώρητον παντί», Ἐκεῖνον ποὺ δὲν τὸν χωρεῖ ὁλόκληρη ἡ κτίση, τὸν Δημιουργὸ τῆς κτίσεως. Ὀφείλουμε λοιπὸν μὲ ὅλη τὴν ὕπαρξή μας νὰ Τὸν λατρεύουμε. Νὰ προσφέρουμε τὸν ἑαυτό μας ζωντανὴ θυσία, εὐάρεστη σ᾽ Ἐκεῖνον. Νὰ ἀπομακρύνουμε ἀπὸ τὴν καρδιά μας τὰ σύγχρονα εἴδωλα: τὴν προσκόλληση στὸν πλοῦτο καὶ στὴν ἀνηθικότητα, τὴν ἀνθρωπαρέσκεια, τὴ θεοποίηση τῆς λογικῆς καὶ τῆς τεχνολογίας καὶ ὁτιδήποτε ἄλλο μπορεῖ νὰ κλέβει τὴν καρδιά μας. «Εἰς ὃ πρᾶγμα ἡ καρδία τινὸς δέδεται καὶ ὅπου ἡ ἐπιθυμία ἕλκει αὐτόν, ἐκεῖνό ἐστιν αὐτοῦ θεός», ἐπισημαίνει ὁ ἅγιος Μακάριος ὁ Αἰγύπτιος (ΕΠΕ 7, 572). Δηλαδή, ἐκεῖνο στὸ ὁποῖο εἶναι δεμένη ἡ καρδιὰ κάποιου καὶ ὅπου ἡ ἐπιθυμία ἕλκει τὸν ἄνθρωπο, ἐκεῖνο εἶναι γι᾽ αὐτὸν θεός. Ὁ πιστὸς λοιπὸν καλεῖται νὰ θυσιάζει κάθε ἁμαρτωλὴ ἐπιθυμία του. Νὰ εἶναι θύτης καὶ θύμα μαζί· ἕνας «ἱερέας», ὁ ὁποῖος προσφέρει στὸν Θεὸ θυσία τὸν ἑαυτό του, ἐκεῖ, στὸ θυσιαστήριο τῆς καρδιᾶς του, καὶ ἀναπέμπει σ᾽ Ἐκεῖνον τὸ εὐῶδες θυμίαμα τῶν ἀγαθῶν ἔργων του.

2. Ἡ ἡρωικὴ ἔξοδος

Γιὰ νὰ πραγματοποιηθεῖ αὐτό, ὁ Κύριος μέσω τοῦ Ἀποστόλου προτρέπει τοὺς Κορίνθιους νὰ κάνουν μιὰ ἡρωικὴ ἔξοδο. «Ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε», τοὺς γράφει. Μαζὶ δὲ μὲ τοὺς Κορίνθιους προτρέπει καὶ ὅλους ἐμᾶς νὰ ἐξέλθουμε ἀπὸ τὸν ἁμαρτωλὸ κόσμο· νὰ ξεχωρίσουμε τὴ θέση μας. Ὑπάρχουν βέβαια οἱ περιπτώσεις, ποὺ ὁ Χριστιανὸς καλεῖται νὰ φύγει ἀπὸ κάποιον τόπο, προκειμένου νὰ μείνει ἀνεπηρέαστος ἀπὸ τὰ πρόσωπα ποὺ τὸν περιβάλλουν ἐκεῖ· νὰ ἀφήσει συγγενεῖς καὶ φίλους ποὺ τὸν ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὸν Θεό.
Ἐδῶ ὅμως ὁ Ἀπόστολος δὲν μᾶς παροτρύνει νὰ ἀναχωρήσουμε ἀπὸ τὸν κόσμο τοπικὰ καὶ νὰ πᾶμε σὲ κάποια ἔρημο. Ἡ ἔξοδος, γιὰ τὴν ὁποία κάνει λόγο, ἀφορᾶ

στὸν τρόπο ζωῆς. Μᾶς καλεῖ, ἐνῶ ζοῦμε μέσα στὸν κόσμο, νὰ μένουμε ἀνεπηρέαστοι ἀπὸ τὸ ἁμαρτωλὸ κοσμικὸ φρόνημα. Αὐτὸ προσευχήθηκε καὶ ὁ Θεάνθρωπος Κύριος στὸν οὐράνιο Πατέρα λίγο πρὶν ἀπὸ τὸ θεῖο Πάθος του: «Οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ᾽ ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ» (Ἰω. ιζ΄ 15). Δὲν Σὲ παρακαλῶ νὰ τοὺς πάρεις ἀπὸ τὸν κόσμο, ἀλλὰ νὰ τοὺς προφυλάξεις ἀπὸ τὸν πονηρό, ποὺ κυριαρχεῖ μέσα στὸν κόσμο.
Τὸ κοσμικὸ φρόνημα, δηλαδὴ οἱ ἁμαρτωλὲς συνήθειες τοῦ κόσμου, εὔκολα ἐπηρεάζουν τὸν πιστό, ἂν δὲν προσέξει. Ἀλλοιώνονται ὑποσυνείδητα τὰ κριτήριά του, χαλαρώνουν χωρὶς νὰ τὸ ἀντιλαμβάνεται οἱ ἀντιστάσεις του, χάνει τελικὰ τὸν προσανατολισμό του. Γι᾽ αὐτὸ καὶ εἶναι ἀπόλυτα τὰ λόγια τοῦ Ἀποστόλου. «Ἀκαθάρτου μὴ ἅπτεσθε», τοὺς γράφει. Μὴν ἀγγίζετε ὁτιδήποτε ἀκάθαρτο. Φύγετε μακριά!

3. Στόχος ἡ ἁγιότητα

Στὸ τέλος τῆς περικοπῆς, σὰν ἐπιστέγασμα ὅσων ἔχει ἀναφέρει νωρίτερα, ὁ ἀπόστολος Παῦλος μᾶς παρακινεῖ νὰ καθαρίσουμε τὸν ἑαυτό μας ἀπὸ ὁτιδήποτε μολύνει τὴν ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα μας, καὶ νὰ προοδεύουμε στὴν ἁγιότητα μὲ τὸν φόβο τοῦ Θεοῦ. «Καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ», γράφει. Δὲν ἀρκεῖ συνεπῶς ἡ ἀποχὴ ἀπὸ τὸ κακὸ καὶ ἡ κάθαρση ἀπὸ τοὺς πνευματικοὺς μολυσμούς. Χρειάζεται ταυτόχρονα καὶ ἡ καλλιέργεια τῆς ἀρετῆς, ἡ ἁγιότητα. «Ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι» (Α΄ Πέτρ. α΄ 16), μᾶς τονίζει ὁ Κύριος. Νὰ εἶσθε ἅγιοι, διότι ἐγὼ εἶμαι Ἅγιος. Αὐτὸς εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς ζωῆς μας, νὰ γίνουμε Ἅγιοι. Καὶ γιὰ νὰ γίνουμε Ἅγιοι, αὐτὸ δὲν προϋποθέτει νὰ ἔχουμε πτυχία καὶ σπουδὲς σὲ πανεπιστήμια· ἀλλὰ νὰ ἔχουμε ταπεινὸ φρόνημα, νὰ κατοικεῖ στὴν καρδιά μας ὁ Χριστός, νὰ ζοῦμε τὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας.
Ἡ ἁγιότητα εἶναι ὁ καλύτερος τρόπος γιὰ νὰ βοηθήσουμε καὶ τὴν κοινωνία μας. Ἁγίους χρειάζεται ὁ κόσμος μας σήμερα. Ἀνθρώπους τοῦ Θεοῦ. Ἀνθρώπους στοὺς ὁποίους ἀποκαλύπτεται ὁ Κύριος καὶ ψηλαφοῦν τὴν παρουσία του στὴ ζωή τους. Ἀνθρώπους ποὺ καθρεπτίζουν τὸν οὐρανὸ στὴ γῆ καὶ φανερώνουν τὸν Θεὸ στὸν κόσμο. Εἴθε καὶ ἡ ἐποχή μας νὰ ἀναδείξει τοὺς ἑπόμενους Ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας, καὶ νὰ μᾶς ἀξιώσει ὁ Κύριος νὰ συγκαταλεχθοῦμε ἀνάμεσά τους.

(Πηγή: Αδελφότητα Θεολόγων «Ο Σωτήρ»)